

forsøger at skabe tvivl om Den Europæiske Centralbanks uafhængighed. De eksempler, som jeg har givet på den tvivl, der er skabt, er jo ikke noget, jeg bare har stået og sagt på egne vegne. Den tvivl er kommet til udtryk via citater fra de ledende politikere i Tyskland og Frankrig, som jo efter CD's mening må være to meget betydningsfulde EU-partnere. Det er ledende politikere fra lige præcis de to ledende lande, der har skabt tvivl om Den Europæiske Centralbanks uafhængighed, og jeg navngav dem endda tidligere.

Og så vil jeg bare spørge CD's ordfører, som jo giver indtryk af, at det alligevel slet ikke kan lade sig gøre for Danmark at bevare kronen, fordi vi har den store samhandel med de andre lande i Europa, hvordan dét forholder sig i relation til eksempelvis Canada: Er det ikke sådan, at Canada har en meget stor samhandel med USA, og er det alligevel ikke sådan, at Canada forstår at klare sig med sin egen valuta uden at konvertere til den dollar, som USA har?

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Jamen selvfølgelig kan Danmark klare sig ved at stå uden for ØMU'en og euroen; det tvivler vi ikke på. Men vi tror til gengæld, at de fordele, Danmark får ved at komme med i det samarbejde, er større, og det tror vi blandt andet, fordi den højere rente, som Danmark er nødt til at indføre i stedet for at være med i euro-området, vil påvirke samfundsøkonomien negativt i form af mindre investeringer og forbrug, og det vil i den sidste ende også påvirke væksten og indkomsten.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Om 3 uger starter tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, og det valutariske samarbejde går ind i en ny fase. Det er fuldstændig rigtigt, som flere ordførere tidligere har nævnt, at det sker om 3 uger. Men der er jo ikke tale om, som andre ordførere har nævnt, at det er noget helt nyt, noget splinternyt, noget uventet. Det eneste uventede er, at det overhovedet kom så vidt.

Jeg tror, der var mange, som for en del år siden nærede skepsis over for gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, og som tænkte: Så vidt kan de aldrig blive enige om at

gå; så mange lande kan ikke blive enige om at føre en ensartet økonomisk politik; så mange lande kan ikke få koordineret deres forskellige økonomiske parametre. Men det er alligevel sket, og det synes jeg ikke vi skal være utilfredse med fra dansk side. Vi har jo selv ført den politik i mange år og har syntes, det var fornuftigt at føre den politik, og så kan vi jo ikke være utilfredse med, at andre lande gør det samme.

Danmark har et forbehold over for deltagelse i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase. Og jeg må sige, at rent personligt er jeg en af dem, der har været glad for det forbehold, og jeg har været glad for det forbehold, fordi det har givet os en debat i Danmark, som har været forholdsvis afslappet. Vi har kunnet føre vores økonomiske politik ud fra nogle økonomiske vurderinger, og ikke fordi vi blev presset af en opinion om, at nu skulle vi partout være med i den tredje, økonomiske fase.

Vi har jo set af den debat, som er foregået i nogle af de andre EU-lande, at man dér har brugt forskellige finanspolitiske kneb for at komme til at opfylde alle konvergenskriterierne, og at oppositionen og regeringen indimellem har beskyldt hinanden for at lade sig presse til at føre en ganske bestemt politik på grund af ønsket om at komme med i Den Økonomiske og Monetære Union.

Den debat har vi været fuldstændig fri for i Danmark. Vi har siden 1993 kunnet sige: Danmark har taget forbehold over for deltagelse i den fælles mønt. Vi fører den politik, som vi ønsker, og som der er flertal for i Folketinget. Og vi tager på et senere tidspunkt eventuelt stilling til, om vi skal være med i den tredje fase eller ej, men vi fører under alle omstændigheder den økonomiske politik, som vi synes er fornuftig.

Den Økonomiske og Monetære Union og dens tredje fase repræsenterer et ganske ægte dilemma, for der er både fordele og ulemper ved at deltage.

Fordele har været nævnt af både statsministeren og økonomiministeren. De drejer sig om en lav rente og naturligvis en fast kurs og om en stor valuta, som er ganske robust over for spekulationer. Og der er også tale om demokratiske beslutninger, nemlig i et råd, hvor alle deltagerlandene er repræsenteret, og hvor man tager nogle beslutninger efter fælles forhandlinger.

Ulemperne er så bindingerne, især de politiske bindinger, og de har været diskuteret meget